Pretty Maids

Nismo danski bend veterana!

Ovaj danski bend već 15 godina uživa veliku popularnost kako kod "obične" rock publike, tako i kod tzv. true metalaca (posljednji primjer; Hamerfall-ova obrada "Back to Back"). Dakle, dok im najveći rivali europskog melodičnog heavy metala, Bonfire, polako tonu u zaborav, Pretty Maids I dalje svakim novim albumom bilježe ulaze na nacionalne liste. Prije objavljivanja njihovog novog studijskog albuma, Danci su svoje fanove odlučili zagrijati kolekcijom najvećih hitova duge karijere. Pa, prepustimo riječ Ronnie Atkinsu.

Bok Ronnie! Kako se osjećaš danas?
Odlično, hvala. Moram priznati da mi je drago dati interview za jedan hrvatski magazin, budući da nemamo baš neki kontakt s ljudima i cijele istočne Europe. Tamo rijetko kada nastupamo, točnije nismo već 10 godina... ne to nije istina. Bili smo 1992 u Pragu i Budimpešti. A o Hrvatskoj sam mnogo toga čuo: o građanskom ratu, o nogometašima...

Tada se sigurno sjećaš i Eura-96 i utakmice Hrvatska-Danska?
Sjećam se onog Šukera. That bitch! (smijeh)

U redu, bolje da se mi posvetimo tvom bendu koji je nedavno izdao i prvi best of album. Kako ste se odlučili na taj korak?
To nije bila naša, već odluka Japanaca koji su ga željeli objaviti za svoje tržište. Sve su sami napravili: dizajnirali booklet, odabrali pjesme... Mi smo tada bili zauzeti snimanjem novog studijskog albuma koji je i dovršen. Izlazi u siječnju ili veljači, ne znam još točno... Međutim, Massacre su željeli ovaj best of izdati i za europsko tržište. Da sam to tada znao, sigurno je da bih bio i više uključen, pogotovo pri odabiru pjesama. Većina naših najboljih stvari je tamo, ali bih neke želio promijeniti.

Kao npr...
Ne mogu se sjetiti svih, ali "Twisted" sigurno. Mislim da je "Spooked" bolja pjesma s našeg zadnjeg albuma. I dansku "Det bedste til mig og mine venner"... Ali uvijek je teško izabrati pjesme za best of album. Čak se i unutar benda teško dogovoriti. S druge strane, prilično sam sretan što se mi nikada ne svađamo. Uglavnom "Back to back" je trebao biti objavljen samo u Japanu, pa mi nismo imali niti prilike za to!

Što znači naziv te danske pjesme? Nisam baš neki poznavatelj vašeg jezika...
Znači 'Najbolje meni i mojim prijateljima'. Snimljena je prije 4 godine za tribute album Gasolin'-u, našem omiljenom bendu iz 70-tih. Japanci su znali za tu obradu. Mislim da su željeli nešto novo što nikada prije nisu čuli.

Moram priznati da prilično neobično zvuči.
Tu se potpuno slažem s tobom. Neobično je pjevati na danskom jeziku. Znam da to zvuči glupo, ali ja na engleskom pjevam od '81. Danski je mnogo teži jezik. Bilo je i prilično smiješno. Osjećao sam se hendikepiran, kao da sam imao krompir na nosu! (smijeh)

I to je vaša prva danska pjesma, zar ne?
Je, prva i vjerojatno posljednja.

Spomenuo si novi PM album "Anything worth doing is worth over doing". Budući da se određeno vrijeme moram strpiti do njegovog objavljivanja, molio bih te da mi kažeš nekoliko podataka o njemu.
Ovaj smo put album producirali mi sami. Bilo je u redu raditi s Tommy Hansenom pogotovo jer je i on bio dio toga. Odsvirao je sve klavijature na "Spooked". Nakon svih ovih godina Željeli smo napraviti nešto drugačije. Album je snimljen u nekoliko studija ovdje u Danskoj, gdje smo već snimali i "Jump the gun" i "Red, hot and heavy". Stil je tipičan PM, ništa lošiji niti... ma to neka odluče fanovi. Mislim da je izravniji nego "Spooked". Dakle, stil je isti, a sam album sastoji se od 11 novih pjesama. Većinom su brze, ali i melodične. Ukratko, to je stari dobri hard rock/heavy metal s ponekom baladom...

Tj. kombinacija melodičnog i žestokog zvuka?
Da! Takve su naše pjesme uvijek i bile. Želimo ostati na istom putu. Ne biti staromodan, već svirati glazbu kakvu mi volimo. Čudno je to: u 80-tima su nas proglasili mainstream bendom, a danas naša glazba dobiva svakakve epitete... Nema mnogo takvih bendova. Čudno je pogotovo to što nam mnogi govore da smo inspirirali mnoge novije glazbenike.

Zašto je to tako čudno?
Čudno je jer vrijeme leti. Kada pogledam u novine, za PM napišu: "danski bend veterana". Bend veterana??? Čekaj malo, mora da se šališ... Ne osjećam se kao veteran! Imam 34 godine i mnogo toga je ispred mene. Naravno, svi su mladi bendovi između 17-23 godine i... Sranje, u tom slučaju jesam veteran! (smijeh) Ali uvijek je kompliment kada čuješ da ono što si napravio prije nekome nešto znači. Sjećam se kada smo mi odrastali uz Deep Purple, Rainbow...

Čini mi se da ste pogotovo inspirirali Hammerfall. Obrada vašeg klasika "Back to back" nalazi se na njihovom novom albumu.
Mislim da je to dobra ideja... Počašćen sam... Međutim, pjesmu još nisam čuo. Kakva je uopće?

Pa, i ne razlikuje se pretjerano od originala.
Moram je čuti. Pretpostavljam da je to prvi put da je netko obradio neku našu stvar. Barem ja još nisam čuo za takav slučaj. Što da kažem? Samo naprijed! Novac u banci! (smijeh)

Po tebi, koja je tajna vašeg uspjeha? Možda tvoj jedinstveni način pjevanja?
Ne znam... Imam takav glas pa sam i oduvijek pjevao na dva načina. Netko mi je jednom prilikom rekao: "Zvučiš poput anđela, a već sekundu kasnije kao

sam vrag!". To je vjerojatno jedan od razloga koji nas čini drugačijima. Ne vjerujem da postoji pjevač koji pjeva kao i ja. U mnogim slučajevima pjevač je zaštitni znak benda. Kad na radiju svira Led Zeppelin, odmah prepoznaš Roberta Planta. Ozzy Osbourne je također dobar primjer... Pa nitko ne zvuči poput Ozzyja! U redu, on nije briljantan pjevač, ne kažem da ja jesam, ali Ozzy stvara odlične melodije. Melodije su uvijek bile važne i u našoj glazbi. Brza i žestoka pjesma mora imati dobru melodiju. To je vjerojatno moja krivica...Ma drago mi je što zvučim drugačije! Inače bili bismo poput bilo kojeg drugog benda. A nakon toliko godina razvili smo i svoj zvuk...Sjećam se dok smo snimali "Scream" album. Radili bi jednu pjesmu i rekli: "Hey, pa ova bi mogla biti malo više grunge". Nismo Željeli biti grunge bend, već jedino takav eksperiment primijeniti na jednu ili dvije stvari. Kada bi ih dovršili, pogledali bi se i zaključili:"Dovraga, što god napravili, to je uvijek pravi Pretty Maids!", što je i dobro, naravno.

Moram te pitati nešto što me je oduvijek zanimalo; zašto ste izabrali ovo prilično neobično ime za jedan muški bend, Pretty Maids?
Eh, ispričat ću ti cijelu priču oko imena benda. Kad sam mu se krajem '81 pridružio, bio sam iznenađen jer su oni već imali svoje majice. Prije toga, pjevao sam u nekoliko cover bendova, ali nikada u nijednom koji je imao svoje majice! Mnogo smo raspravljali oko imena i Željeli smo ga promijeniti jer je većina ljudi mislila da se radi o Ženskom bendu, što nam se još i danas dešava! (smijeh) Jedini razlog zbog kojeg smo ostali PM je taj što si nismo mogli priuštiti štampanje novih majica! Ubrzo smo izdali i prvi EP pod tim imenom, a kada nešto objaviš pod jednim imenom, više ga ne mijenjaš. Znam da izgleda glupo, ali to je istinita priča. Nismo imali novca za nove majice pa smo zadržali staro ime.

Kako danas gledaš na početak vaše karijere?
Sjećam se da smo bili popularniji izvan Danske. Naš radio nikada nije pustio ovakvu vrstu glazbe, iako je 'Please Don't Leave Me' bio veliki hit. Što da kažem? U biti, nisam bio iznenađen našim uspjehom. Ne želim lagati, nemam onih ego problema, ali smatrali smo da ostali tadašnji bendovi nisu bili ništa bolji od nas pa smo vjerovali u sebe i svoj materijal. O.K, malo i jesam bio iznenađen i sretan što je i normalno na početku. Smatram da smo bili na pravom mjestu u pravo vrijeme, jer je tada bio snažan Heavy metal/Hard rock pokret. Jedino što žalim što je bila velika pauza od 3 godine između "Red, Hot and Heavy" i "Future World" te "Future World" i "Jump The Gun". Kada se "Jump The Gun" pojavio u prodaji, situacija na sceni već se promijenila. Bilo je to razdoblje L.A. sleaze-a. Kad danas pogledam unazad, mogu reći da su to bile prave godine. Vidio sam svijet, mnogo smo putovali i svirali svugdje. To ne bih doživio da nisam bio u bendu kao Pretty Maids! Još kad se sjetim da smo na turnejama svirali zajedno sa Deep Purple, Black Sabbath, Rainbow, Judas Priest...

Od svih vaših albuma javnost je najbolje prihvatila "Future World"...
...koji je u biti i moj omiljeni album! Često me pitaju koja mi je najdraža pjesma. Mislim da je to "Future World" koja je doista nekakav PM standard. Uostalom, smatram da do sada nismo napravili nikakvo sranje koje je potpuno drugačije i zbunjujuće za većinu ljudi. Naši fanovi uvijek su dobivali ono što su tražili, jer je naša glazba kombinacija onoga što mi Želimo i onoga što oni očekuju...a to je gotovo isto! (smijeh)

"Future World" je i komercijalno najuspješniji, zar ne?
Upravo tako, prodao se u 350 000 primjeraka. Bilo je to potpuno drugačije doba, 1987. godina, kao što sam već rekao razdoblje Heavy metala i Hard rocka. Te smo godine otvorili Monsters of Rock, na turneji bili s Deep Purple, nastupali pred mnogo ljudi...Za taj album bila je i najveća promocija od strane naše kuće, Sony Music. Ona ga je i najviše progurala. Te su stvari itekako povezane, jer ako kuća ne smatra da je album dovoljno dobar, tada nema niti adekvatne promocije i sve propada. Tako je to, vjeruj mi, znam što govorim, iskusio sam to mnogo puta! (smijeh) "Future World" je naš najveći uspjeh, iako je i "Sin-Decade" tu negdje. U Japanu se prodao k'o lud.

Reci mi nešto općenito o vašim tekstovima. Jesu li inspirirani događajima iz vaših života? Vaše balade zvuče vrlo realno...
Ako misliš na balade...da je to u većini slučajeva tako, odavno bih umro od srcobolje! (smijeh) Neke pjesme proizlaze iz Životnih iskustava. Nekada si inspiriran onim što gledaš na TV-u, čitaš u novinama...nakada je sve to čista fantazija, kao "Future World" npr. Kada pišem, često Želim prodrijeti u najgori dio svijeta. Vjerojatno razumiješ na što mislim, budući da smo odrasli u istom društvu. Kako sam ja odrastao u geto susjedstvu, neki od mojih starijih prijatelja danas su pravi kriminalci! Pokušavam opisati najnižu stranu društva, te pisati o mnogim stvarima koje ne bi trebale postojati.

Znači li to da ti je draže pisati balade?
Ne, ne uvijek. Neke balade doista volim, pogotovo ovu s novog albuma "With These Eyes". Tu se radi upravo o onome o čemu sam maloprije govorio, tj. o ratu i sličnim grozotama koje vidim kroz svoj Životni vijek. Mislim da je ta pjesma jedna od naših najboljih balada i nije toliko komercijalna. Prije je kao "In The Eye Of The Storm" ako je već treba uspoređivati.

A "Savage Heart"?
"Savage Heart" je veoma osobna pjesma. Napisao sam je prije 10 godina, nakon što je moja majka umrla. Naravno, riječi su veoma emotivne. Želio sam prikazati kako se općenito osjećaš kada izgubiš nekoga do koga ti je veoma stalo. Mi uvijek nastojimo situaciju opisati općenito. Npr. nismo niti politički bend jer u pjesmama nemamo nikakav politički stav. Nismo niti ljevičari niti desničari. I o politici govorimo samo općenito.

Kada je u pitanju glazba, koja je najveća promjena u ovom desetljeću u odnosu na 80-te?
U 80-tima HM/HR je bio najpopularniji pravac. Danas je on obična stvar. Došao je sleaze, pa grunge, pa brit-pop. Usput, gdje su ti grunge bendovi? Što se desilo s onima koji nisu počinili samoubojstvo? Vrijeme se mijenja, paralelno s njim i glazba. Želiš li slijediti trend, moraš postati glazbena prostitutka! Često nam mnogi govore: "Zašto ne napravite nešto poput njih?". Pravi bendovi to ne rade...može te prilično zbuniti sve to. Dođe novi trend i moraš mijenjati stil. Mi nismo Željeli skrenuti s našeg puta.

Koje ti je razdoblje osobno bilo draže?
Uuuh, 80-te!!! Istina, imali smo i mnoge dobre trenutke u 90-tima. Nakon određenog vremena zapamtiš godine koje su ti bile uspješne. Meni su to bile '85. i '87. U 90-tima '92. je bila briljantna godina za nas. "Sin-Decade" se odlično prodavao, Danska je u finalu Europskog prvenstva dobila Njemačku! Genijalno ljeto! Sjećam se, svi smo bili na odmoru na različitim mjestima. Ja sam uživao u ljepotama grčkih otoka. Okupili smo se na dan finala da bi započeli snimati album "Offside". Bio je to kriv naziv! Trebao se zvati "2:0", "Schmeichel" ili slično...

Pretpostavljam da znaš zbog čega ste postali prvaci Europe?
Jer smo upali umjesto Jugoslavije, zar ne? Čudno je kada ekipa koja zamijeni nekoga postane prvakom. Ali, kao što sam već rekao, i vi imate odličnu ekipu!

Hvala! Molim te reci mi kakav je život pjevača PM izvan benda? Što još voliš osim nogometa?
Najviše svog slobodnog vremena provodim s djecom. Inače, volim čitati knjige, gledati filmove...Dakle, radim što i većina ljudi. PM mi oduzima mnogo vremena.

Pravi profesionalac!
Pa i ne znam baš...mnogi me smatraju amaterom! (smijeh)

Ne vjerujem. Vaše su stvari najbolji dokaz da to nije istina!
Ma naravno! Ali mislim da na to ne utječe samo sposobnost pisanja pjesama, pjevanja i posjedovanje talenta za nešto. Nekada, bolje rečeno uvijek, bitan je i faktor sreće. Bez njega, ne ideš nigdje.

Čini mi se da smo iscrpili sve teme...želiš li još nešto dodati, samo izvoli!
Definitivno! Drago mi je čuti da i u Hrvatskoj postoje ljudi koji vole Pretty Maids. Nadam se da ćemo ove godine nastupiti i kod vas u sklopu nove europske turneje. To najviše ovisi o Massacre Records te prodaji albuma. Bilo bi to sjajno! Ja sam spreman! Nadam se da će vam se svidjeti novi album, kao i best of!

Igor